

BAKIŞ

Çağdaş değerler açısından bir devletin meşru sayılması ve demokratik devletler topluluğu içinde saygı görmesi için hukuka bağlı, insan haklarına düşünce ve özgürlüklerine saygılı iç işleyişinde demokratik, hizmet ve eylemlerinde saydam olması gerekir.

Ülkemizde devlet olmadan bireyin, hatta toplumun var olamayacağı inancı yaygındır. Bu nedenle ülkemizde devlet kutsal sayılmakta ve onun çıkarları için bireylerin gerekirse toplulukların feda edilmesi meşru görülmektedir. Söz konusu anlayış devletin tüm ilişkilerine yansımaktadır.

İnsan hakları devlet düşmanlığı, hukuk iş bitiricilerin ayakbağı. Matematik inkar edildiği için uzun vadeli düşünülemez, felsefeyle tanışmadığımız için hayatın derinliğine inilememe.

Hayatın içinde beynsellikle ilgili ne varsa kazıyıp attık onları, şimdi olup bitenlerden hiç birşey anlamıyoruz, hiç bir çözüm üretmiyor, şiddete başvuruyoruz. Kızdıklarımızın bir kısmını öldürüyor, bir kısmını hapse koyuyoruz. Ekonomik alanda da farklı davranmıyoruz. Örneğin KOBİ lere %20-30 faizle kredi vermeyi politika malzemesi yaparken eczacıların 1995 ten kalan ilaç alacaklarını ödemeyebiliyoruz.

Bilindiği gibi toplumlarda özgürlüklerle ilgili fizik kuralları var. Bazı özgürlükler azaldığı zaman bazı özgürlükler artıyor. Şayet toplumda düşünce, yazma, örgütlenme özgürlüğü sınırlanıyorsa o toplumda hırsızlık, yalan, şiddet, cinayet özgürlüğü genişliyor. Böylece toplumda insanlar hayatın fırtınaları, kasırgaları kaban dalgaları arasında her an alabora olmaya hazır küçük bir kayık gibi dolaşıyor.

Bazı meslektaşlarımız da sözkonusu fırtınalara kasırgalara tutulup kendini, mesleğini tehlikeye atma pahasına kurum anlaşmalarında katılım payını almama yoluna gidiyor. Yüksek Onur Kuruluna gelen dosyaların çoğu, eczacı odalarının Merkez Heyetine sözleşme fesih başvuruları katılım payı almama nedeniyle. Kurallara uymayan meslektaşlarımız eczacı odalarının geleceğe yönelik çalışmalarını kitliyorlar.

Sözkonusu yola giden çoğu meslektaşım kamuda çalışan meslektaşlarımızın nasıl geçindiğini düşünmüyor, düşünmediği bir başka olgu: bölgesindeki tüm eczacılar katılım payı almazsa kimle rekabet edecek? Alabora olmaktan kurtulmanın yolu meslektaşları rakip görmekte değil alanın ortakları gibi görüp mesleki kurallara uymaktan geçiyor. Kurallar üzerinde uzun yıllar çalışarak oluşturulduğundan genel olarak eczacılık mesleğinin, o mesleğin çalışmanın ve ülkenin yararı içindir.

Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP) her yıl tüm ülkeleri kapsayan bir "Beşeri Gelişme Raporu" hazırlıyor. BM raporu adından da anlaşılacağı üzere farklı bir bakış açısı içeriyor. İnsan ögesini öne çıkararak bir yaklaşımı benimsiyor. Bu rapordan bazı tespitleri aktarmak istiyorum. Umarım gelecek sayıda raporun önemli kısımlarını sizlere sunabiliriz. Beşeri gelişmişlik endeksi eğitim, sağlık ve gelir düzeyi bileşkesinden oluşuyor. Asıl amaç beşeri gelişme. Ekonomik büyüme ise bunu sağlamanın aracı. Ekonomik büyüme sorununa uluslararası düzeyde baktığımızda durum hiç iç açıcı değil, özellikle yoksul ülkeler açısından durum felaket.

1980'den bu yana, tam 100 ülkede ekonomik gelişme ya durmuş ya da gerilemiş! Bu 100 ülkede, dünya

nüfusunun dörtte birini oluşturan 1.6 milyar insan yaşıyor. 70 ülkede, ortalama gelirler 1980 seviyesinin altında. Ve 43 ülkede de, 1970 seviyesinin bile altında. Evet, tam 43 ülke, ekonomik açıdan bugün 1970'de buldukları noktanın gerisinde. Çeyrek asırlık bir çaba ve sonunda başlangıç noktasından da yoksul ülkeler, insanlar...

İlerleyen ülkeler görülmemiş bir hızla büyümüş. Gerileyenler de aynı hızı ters yönde tutturmuş. Sonuç: zenginlerle yoksullar arasında inanılmaz bir uçurum.

1993 yılında dünyanın toplam gayrisafi hasılası 23 trilyon dolarmış. Bu toplamın tamamına 18 trilyon doları (oranlara meraklı olanlar için yüzde 78'i) sanayileşmiş ülkelere ait. Dünya nüfusunun yüzde 80'ini oluşturan az gelişmiş ülkelere 5 trilyon dolar kalıyor paylaşmak için!

Dünya nüfusunun en yoksul beşte birine giren insancıkların dünya gelirinden aldıkları pay, son 30 yılda yüzde 2,3'ten yüzde 1,4'e düşmüş. Evet, nüfusun yüzde 20'si gelirin yüzde bir buçukunu bile almıyor. Peki ya tepedeki yüzde 20? Orada keyifler yerinde. Gene son 30 yılda, onların payı yüzde 70'ten yüzde 85'e çıkmış! Yani zengin beşte birin geliri, yoksul beşte birininkinin tam 61 katı olmuş.

Dünyadaki topu topu 358 milyardan toplam varlıkları, dünya nüfusunun yüzde 45'ini barındıran ülkelerin bir yıllık toplam gelirlerinden daha fazla. Gerçi bazı ekonomistlerimiz burada bir metod hatası bulunduğunu ve "varlık" ile "gelir" in karşılaştırılmasının doğru olmadığını yazdılar ama onların da kabul ettiği gibi, ortada inanması güç bir durum var. Yerküre nüfusunun nerede ise yarısının (şaka değil, ikibuçuk milyardan fazla sayıda insan) bir yıllık toplam gelirleri, 358 faninin varlıklarına (tamam yıllık gelirlerine değil, tüm maddi varlıklarına) denk gelemiyor.

Son 30 yılda, yıllık ortalama yüzde 5 gelir artışı sağlayan insanların oranı iki katına çıkmış. Çok güzel de gelirleri düşenlerin oranı da üç kat artmış. Böylece de sanayileşmiş ülkelerle az gelişmişler arasındaki ortalama gelir farkı da üç katına çıkmış. Bu fark 1960'da 5700 dolarken, şimdi olmuş 15 bin 400 dolar.

Sayın Dr.Cengiz Yurtoğlu aramızdan ayrıldı; hakkında çok yazılması gerek. Ülkemizde üretici olup, ticaret yapan kişilerin alının haksız kazançlarını açıklamaları pek olağan sayılmaz.

Dr.Cengiz Yurtoğlu soyguna, vurguna karşı, yurtsever kişiliği ile sağlık ilaç alanına önemli katkılarda bulundu. Onu Cahit Sıtkı Tarancı'nın bir şiiri ile anmak istiyorum.

Memleket isterim/Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun;/Kuşların çiçeklerin diyarı olsun./Memleket isterim/Ne başta dert ne gönülde hasret olsun;/Kardeş kavgasına bir nihayet olsun/Memleket isterim/Ne zengin fakir ne sen ben farkı olsun;/Kış günü herkesin evi barkı olsun/Memleket isterim/Yaşamak, sevmek gibi gönülden olsun;/Olursa bir şikayet ölümden olsun.

Biz örgüt yöneticilerini, tüm olumsuzluklara karşın söyleşi bir görev bekliyor sanırım.

Kemikleşmemek, ama gücünü yitirmemek; görev başında olmak, ama yerinde saymamak; esnek olmak ama bükülmemek; arslan ya da kartal, ama gene de hayvan olmamak; tek yanlı olmamak, ama iki yüzlü de olmamak.

Sevgilerimle.

Ecz.Mehmet DOMAÇ
Başkan

Mehmet Domacı